

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516204077
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8516204077.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Martina Barana v právnej veci starostlivosti súdu o mal. T. X., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom R. XX, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa, za účasti rodičov: C. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XX, prechodne bytom U., R. XXX/XXX, právne zastúpeného JUDr. Gáborom Szárazom, advokátom Advokátskej kancelárie v Starej Ľubovni, ul. Garbiarska 20 a I. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom R. XX, právne zastúpenej JUDr. Vladimírom Komanom, advokátom Advokátskej kancelárie v Starej Ľubovni, ul. 17. novembra 31, v konaní o návrhu otca na zníženie výživného a návrhu matky o zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4P/172/2016 - 151 zo dňa 9.10.2017 takto

rozhodol:

I. P o t v r d u j e rozsudok v napadnutom výroku II., ktorým súd návrh matky na zvýšenie výživného zamietol a vo výroku III. o náhrade trov konania.
II. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Predmet konania.

1. Návrhom zo dňa 31.10.2016 sa otec domáhal zníženia výživného zo sumy 230 Eur na sumu 150 Eur mesačne odo dňa podania návrhu. Vzájomným návrhom zo dňa 13.1.2017 matka žiadala zvýšenie výživného zo strany otca zo sumy 230 Eur na sumu 300 Eur mesačne.

Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol cit.:

„I. Návrh otca na zníženie výživného zamietal.

II. Návrh matky na zvýšenie výživného zamietal.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto konania.“

3. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie okrem iného uviedol, že ani otec ani matka nepreukázali, aby od posledného rozhodovania o výške výživného na ich strane došlo k takej podstatnej a trvalej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zníženie alebo zvýšenie výživného pre maloletú. Príjem otca v čase predchádzajúceho rozhodnutia (1500 - 1.600 eur mesačne) je porovnateľný s terajším a to vo výške 1.400 - 1.500 eur mesačne. Otec preukázal, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k

synovi S., ale na strane druhej u jeho mal. dcéry T. zase došlo k zvýšeniu výdajov. Zdôrazniť treba ale aj to, že platenie výživného je prvoradé, a preto neobstojí argumentácia otca, že má výdaje s výstavbou rodinného domu. Ďalej z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec zakúpil v poslednom období auto. Pokiaľ ide o deklarované zárobkové pomery na strane matky mal. dieťaťa súd tak, ako v čase predchádzajúceho rozhodnutia, tak aj teraz považuje tieto tvrdenia za účelové a v rozpore so skutočnosťou. Od roku 2012 je neustále v strate, avšak naďalej vlastní dve auta, za ktoré uhrádza pohonné hmoty, poisťky a teda má výdaje 1.200 eur mesačne, plus výdaje na dieťa vo výške 382 eur mesačne, plus ďalšie jednorazové výdaje na údržbu a opravu rodinného domu za kotel 2.920 eur a 950 eur na údržbu domu.

Možno teda konštatovať, že doposiaľ stanovené výživné je postačujúce na zabezpečenie potrieb mal. dcéry T. a na druhej strane nie je dôvod na zníženie výživného, nakoľko zárobkové pomery na strane otca sa neznižili.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 52 CMP.

4. Aplikoval ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75, ods. 1 a 2, §78 ods. 1 a 3 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“).

Obsah odvolania matky a ďalších vyjadrení

5. Proti výrokom II. a III. rozsudku, ktorým súd návrh matky na zvýšenie výživného zamietol a proti výroku o trovách konania, podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka. Namietala, že súd nesprávne a neúplne zistil skutkový stav. Otec maloletej pracuje v zahraničí a samotní jeho spolupracovníci tvrdia, že ich príjmy sú násobne vyššie ako príjmy deklarované. Má za to, že aj pri rozhodovaní o trovách konania súd mal použiť ust. § 55CMP. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

6. Kolízny opatrovník zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

7. Otec vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že pracuje ako živnostník, a jeho príjem bol súdu prvej inštancie dostatočne zdokumentovaný. Otec maloletej zastáva názor, že prispieva na jej výživu finančnými prostriedkami, ktoré nezodpovedajú jeho životnej úrovni, keďže sa domáhal zníženia výživného. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako zákonné a správne. V doplnení vyjadrenia uviedol, že matka maloletej má mnoho nehnuteľností.

8. Matka vo svojich vyjadreniach poukázala na dôvody, ktoré uviedla v odvolaní. Opätovne poukázala na to, že otec skresľuje svoj príjem. Pozemok na podnikanie zakúpila z prostriedkov od svojej matky.

Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie matky bolo podané včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, preskúmal rozsudok v napadnutej časti postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 zákona č. 160/ 2015 Z. z Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedla v rámci odvolacieho konania matka, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP a len pre zdôraznenie správnosti dopĺňa.

11. Súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní o zmene výživného porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného v čase skoršieho rozhodovania a v čase nového rozhodovania pre posúdenie, či došlo alebo nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu posledného rozhodnutia o výživnom. Pri posudzovaní zmeny pomerov prihliadol na rozhodujúce okolnosti, ktoré sú podstatné pre zmenu výživného.

12. Podľa § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. zákona o rodine (ďalej len „ZoR“), pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Podľa § 78 ods. 1 ZoR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Podľa § 78 ods. 3 ZoR, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

13. Zákon o rodine v ustanovení § 78 ods. 1 vymedzuje kritériá, ako určitý návod pre súd, kombináciou ktorých sa má určiť konkrétna výška výživného. Na strane oprávneného sú to relevantné odôvodnené potreby. Na strane povinného sú to schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti a rozumejú sa nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, získanými skúsenosťami.

14. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že od posledného rozhodovania o výživnom nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výživného.

15. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom trvá do toho času, pokiaľ nie sú deti samé schopné sa živiť. Obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti a možnosti povinného. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba vždy porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného v čase skoršieho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je výrazná zmena okolnosti na jednej či druhej strane, ktoré boli podkladom pre predchádzajúce rozhodnutie súdu o výživnom. Zmena pomerov musí byť pritom výrazná, nie krátkodobého charakteru alebo nepatrná. Zmenou pomerov môže byť aj podstatne vyšší vek dieťaťa, jeho nástup na vyšší stupeň školy, zvýšenie alebo zníženie zárobku niektorého z rodičov, zmena počtu vyživovaných osôb a pod.

16. Odvolací súd, v zhode so súdom prvej inštancie má za to, že v prejednávanvej veci nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného. Otec maloletej síce zmenil zamestnanie, avšak s porovnateľným príjmom.

Neobstojí argument matky opierajúci sa o čestné vyhlásenie p. R. zo dňa 19.4.2017 (č.l. 127 spisu), nakoľko predmetne vyhlásenie sa týka zárobkových pomerov otca maloletej v H., pričom otec maloletej od augusta 2017 pracuje v R..

Uvedené platí aj pre predloženú Zmluvu o subdodávkach (č.l. 72 spisu), z ktorej navyše nie je zrejmá pracovná odmena otca maloletej, keďže ide o zmluvu uzavretú medzi dodávateľom b.v.b.a. DHUYVETTER - BOUW a subdodávateľom FRAGO s.r.o.

K majetkovým pomerom otca maloletej odvolací súd taktiež poukazuje na skutočnosť, že v priebehu toho konania od februára 2017 do augusta 2017 bol otec maloletej práceneschopný, pričom Sociálna poisťovňa mu nemocenské dávky nevyplácala, nakoľko pri kontrole ho nenašli doma (č.l. 140 spisu). Aj počas tohto obdobia, napriek tomu, že otec maloletej bol bez príjmu, bol povinný platiť výživné vo výške 230 Eur mesačne.

17. Od posledného rozhodovania o výživnom nedošlo ani k výraznému poklesu príjmov na strane matky, ktorá, rovnako ako v čase ostatnej úpravy výživného, prevádzkuje potraviny a pohostinstvo, kde za posledné roky vykazuje stratu. Správne súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že matka túto „stratovú“ podnikateľskú činnosť prevádzkuje s rovnakým záverom už od roku 2012.

Rovnako účelové sa javí byť aj tvrdenie matky o jej mesačných príjmoch a výdavkoch. Matka vyčíslila mesačné výdavky v priemere sumou 1 582 Eur mesačne (1 200 Eur bežné výdavky a 382 Eur výdavky

na dcéru, č.l. 38 a nasl. spisu). Na druhej strane tvrdí, že jej mesačný príjem je vo výške 480 Eur a finančne jej vypomáha matka, ktorá je starobná dôchodkyňa s dôchodkom vo výške 600 Eur mesačne (č.l. 140 spisu). V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že ani oba tieto príjmy dokopy (1 080 Eur) by nepokryli mesačné výdavky podľa tvrdenia matky.

18. Z obsahu spisu odvolací súd ďalej zistil, že od poslednej úpravy výživného prešli 3 roky, maloletá má 8 rokov, je žiačkou 2. ročníka základnej školy. Maloletá je zdravé dieťa, preto v tomto smere matka nemá zvýšené výdavky. Taktiež matka neuviedla žiadne iné výdavky, ktoré by boli mimo rámca „bežných“ výdavkov, ako sú rôzne poplatky v škole, strava, ošatenie, hygiena, a pod.

19. Za preukázaného skutkového stavu bolo dôvodné dospieť k záveru, že vzhľadom na vek maloletej a spomínané bežné výdavky, ktoré matka mesačne musí vynaložiť, výživné vo výške 230 Eur (180 Eur bežné výživné a 50 Eur tvorba úspor) tak, ako bolo určené rozsudkom v roku 2015, je za stavu, ak zároveň nedošlo k žiadnej podstatnej zmene pomerov, postačujúce a primerané

20. Odvolací súd záverom poznamenáva, že účelom výživného nie je to, že rodič sa má s dieťaťom „deliť o svoj príjem“, ale primerane svojim možnostiam mu zabezpečiť výživu a odôvodnené potreby tak, aby sa dieťa podieľalo na životnej úrovni svojich rodičov. Táto požiadavka je podľa názoru odvolacieho súdu naplnená určeným výživným vo výške 230 Eur mesačne.

21. Na základe uvedeného má odvolací súd za to, že nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného. Ani ďalšie odvolacie námietky matky nespochybnilí vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. Ako vecne správny odvolací súd potvrdil rozsudok aj v napadnutom výroku o trovách konania. V mimosporových konaniach platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP). Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil. Civilný mimosporový poriadok však pripúšťa výnimky, a to v § 53 až 55 CMP. Uvedené výnimky sa na prejednávajúcu vec nevzťahujú. Odvolací súd taktiež nevidí dôvod ani na aplikáciu ust. § 55 CMP. V prejednávanej veci nie sú dané také okolnosti, s ohľadom na ktoré by bolo priznanie náhrady trov konania spravodlivé, a to či už ide o majetkové a sociálne pomery účastníkov alebo ich mieru zavinenia v konaní. Odvolací súd má za to, že pre spravodlivé usporiadanie vzťahov medzi účastníkmi je správne o náhrade trov konania rozhodnúť tak, žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).